

איך יתוש נואש ימצא חן בעיניך וידעך. תברית מה שנדע שלא נדעך (לא) ואולם נדע היותך נמצא. זה חלקנו מכל עמל ההשתכלות וידיעות ההשקפה: (לב) לבר בהשגת

קצת

ראש מלין *

עין בוחן

היחוד פ"י חמר אחד מן החכמים היודע את (דברים ל"ג) צטפנך. כמו שפעת מים לשון הצורח דעת יתירה הוא כזהל צעניכו יותר.

ואמר אחד החכם סצצני אדם צדעת הצורח הוא

יותר סכל צאונתת עלם כצודו ומי שאינו יודע אותו סצור סיודע עלם כצודו כו' ותכלית דעתך אותו סתודה ותאמין שאתה צתכלית הסכלות צאונתת עלם כצודו: (לא) ואולם נדע כו'. וכוון שהצורח ית' נעלם מכל נעלם ורחוק מכל רחוק מכל עלם כצודו אללנו לא השיג הסכל זולת ענין מליאותו לצד ואם ישתדל להשיג אומיתת עלם כצודו או לדמותו תהיה מליאותו כעדרת אחרי המלאו מפני שהשתדל צדצר שאינו ציכלתו כו' עכ"ל והוא שאמר המליץ סצכל וזה סנסקף לדעת וכשתכל צאונתתו לא נסיג רק אומיתת מליאותו שהוא מחויב המליאות לצד אך לא אומיתת עלמותו. וזה לצד הוא חלקנו ופרי עמלנו צחקירנתו וצהשקפת נודענו לדעת שהוא כמלא ולדעת סכמנע מלחתו השגת עלמותו כי הללות מהשגת הצורח השגה. וצאונת כל צ"א ילאו להשיגו חבל מי סידע צמופת אומית נוכיעת השגתו הוא יודע מסיג. ומי שלא ידע כי הללות הכרחי צמופת הוא סכל צו כו' (מורה המורה פכ"ט לראשון) (לצ) לצד צהשגת כו'. והמשכיל המצקר צהיכלו לדעת כצודו ילצס לרקה צהשגת האלהית רק צאופני תארי השלילה ולא צתארי המחייבים. כמ"ס המורה צכ"ח לראשון. ז"ל דע כי תארי הס"י צשלילות הוא התאר האומית אשר לא יסיגו דצד מן הסקל ואין צו חקרונ צחק הצורח כלל ולא צסוס ענין אונס תארו צליוצים יש צו מן השתוף והחקרונ כו' וצשסים לראשון כתצ ז"ל אונס תארו ית' צמוחייבות יש צו סכנה גדולה כו' ואיני אומר שהמחייב תארים לאל ית' מוקלר צהשגתו או נשתף או השיגו צחלוף מה שהוא חבל אומר הרחיק מליאת הסס מלמותו ולא ירגיש כו'. וכן כתצ החו"ה צסער היחוד השוללות צמודות הצורח ית' אומיתיות מן המחייבות כו'. ומה שאמר המליץ קלת שולליות יתצאר צסמוך: וצהצנות ההרחקות כו'. יתצאר עפ"י דצרי המורה צכ"ט לראשון סכתצ ז"ל יש לשואל לשאל ויאמר אחר שאין תחצולה צהשגת אונתת עלמו והמופת מוכריח שהוא כמלא לצד ותארי החיוצ כצד כמנעו כמו סצא עליו המופת צלחה דצד יפול היתרון צין המנסיגים ח"כ אשר השיגו מרע"ה ושלמה הוא יסיג האיש האחר נוקלת דורסי החכמה כו' דע כי הענין כן ושהיתרון צין המנסיגים עלום נואר כי כמו כל אשר יוקיפו צתאר המותואר יתיחד יותר ויקרצ המותואר להשגת אונתתו כן כל מה שמוסיף צשלילה מוננו ית' חקרצ אל ההשגה ותהיה יותר קרוב אליו ומי שלא סלל כלל מה שהצתאר לך צמופת שלילותו כו' ע"כ. וזה שאמר המליץ סצהצנות ההרחקות מהתארים המחייבים צזה יקרצ האיש החפץ להשתחות לה' וכל המוסיף להצין הרחקת תארי החיוצ הוא יותר קרוב להשגת כצודו יתעלה. (הרצ הגדול המקוצל צעל עה"ק חלק הצכלית פכ"ח התמורור על דצרי המורה האלו וצאונת רוחו כתצ ח"ל ומלצד מה ש"ס צדצד זה מהמעדת רגל מן האמונה ורפיון ידיס מן התורה אחר סכל יתרון השלמות ויתרון המנסיגים זה על זה כפי מה סיוסיפו שלילות ח"כ ירילו כל איש לסלול סלל תורה מה תהא עליה. עוד יש עיון צדצדיו שהכה אומר צתארים יכול חכם ורולה שהכונה וזה שאינו לוחה ולא סכל ולא כזהל או עוזב וצאר זה ואמר כי ענין אמרנו צלתי לוחה סמליאותו יש צה די להמלחת דצרים אחרים זולתו הנה חזרנו אל ענין יכול שהרי פירוש הדצד הוא הדצד עלמו ומונן התאר ופירושו הוא התאר עלמו וחזר השלילה חיוצ ואין הצדל אם נתארתו צלשון או צענין וכן ההקס על כל מה שהציא צפרק כ"ח. ועוד איך אפשר להרצות שלילות מן הדצד שאין מודרכו סיומלא לו כי הנה הוא ית' מוקולק ומשולל מכל חקרונ ואחר

סכן